

Kapitola Segmentování příběhu

úsek

text

datum

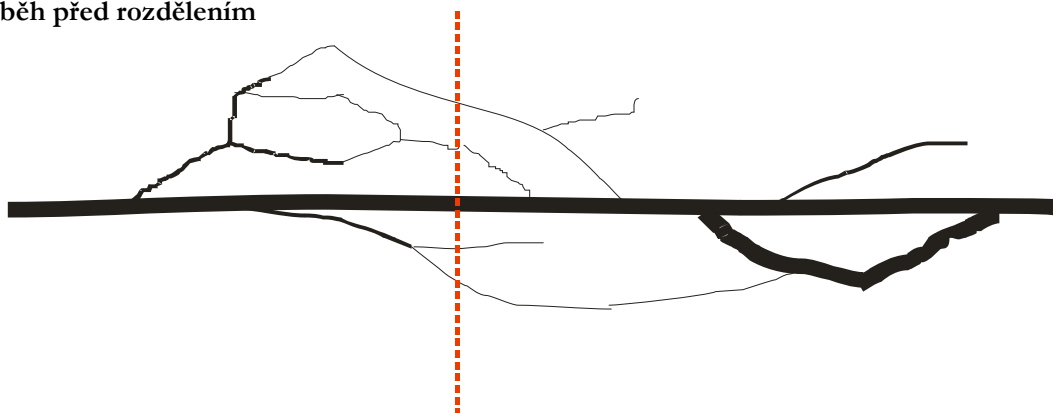
Shrnutí
odstavce

Definice Příběh musí mít jeden začátek, jeden konec a být souvislý přes hlavní větev.

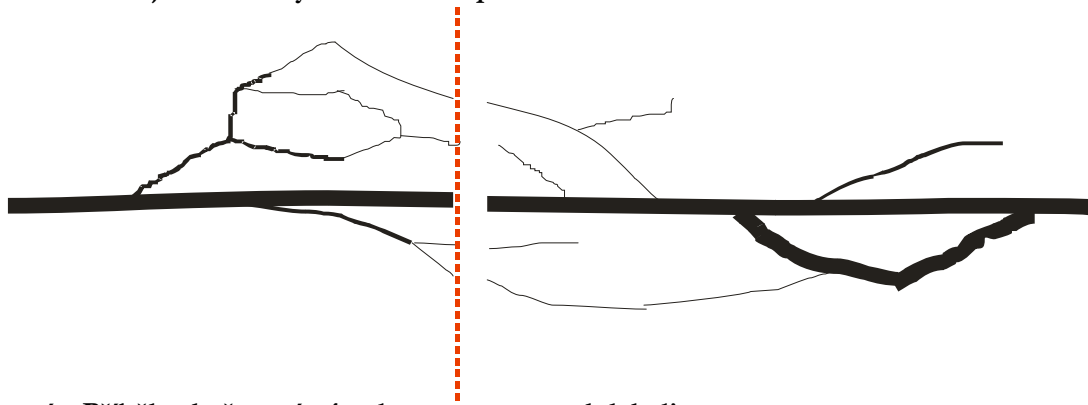
Příběh musí mít jeden začátek a jeden konec. Příběh je podobný hlavní větví, z níž odbočují menší větve a větvičky. Ty zase mohou vrůstat zpátky do hlavní větve, nebo do jiné boční větve. Větev musí držet pohromadě alespoň prostřednictvím hlavní větve. Kus odříznuté větve může být příběhem, pokud splňuje požadavek začátku, konce a souvislosti.

[Viz obrázek segmentace](#)

Příběh před rozdělením

Po rozdělení nejsou všechny vzniklé části příběhem

Tvrzení Příběh s košatostí >1 nelze segmentovat kdekoli.

Příběh, který v nějakém místě rozřízneme, se obecně rozdělí na 2 nebo více útvarů. Existuje alespoň jeden příběh, a alespoň jedno rozdělení tohoto příběhu, kde aspoň jedna z nově vzniklých částí není příběhem, jelikož má více začátků.

Důkaz *Příkladem: "Medvěd spal v doupěti, které bylo uprostřed lesíku, a hlasitě chrápal."*

Část1: "Medvěd spal v doupěti, které bylo"

Část2: "uprostřed lesíku, a hlasitě chrápal."

Část1 ještě je příběhem, i když z něj vybočuje větvička, která vykazuje nárust ježatosti. Část2 příběhem není, protože má dva začátky.

Hypotéz **Vhodná segmentace snížením ježatosti.****a1**

Pokud lze příběh s ježatostí J rozdělit na dva regulérní příběhy, z nichž žádný nemá ježatost větší než J , jedná se o vhodnou segmentaci.

Příklad1 **"Medvěd spal v doupěti, které bylo uprostřed lesíku, a hlasitě chrápal."**

Část1: "Medvěd spal v doupěti a hlasitě chrápal."

Část2: "Doupě bylo uprostřed lesíku"

Ježatost příběhu je 3, protože se odkazuje na lesík, o němž příběh nic neuvádí. Část 1 má ježatost 3 protože se odkazuje na doupě, o němž část 1 nepojednává. Část 2 má ježatost 3, protože se odkazuje na lesík, o němž příběh nic neuvádí.

Tedy ježatost se nezvýšila a segmentace je vhodná.

Hypotéz **Nevhodné navazování příběhů****a2**

Pokud máme dva příběhy $S1$ a $S2$ s ježatostmi $J1$ a $J2$, a spojíme příběhy do jednoho příběhu S s ježatostí J , pak pokud $J > \text{Max}(J1, J2)$, jedná se o nevhodné navázání.

Příklad2 $S1 = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku, která žila v lese."}$
 $S2 = \text{"Doupě bylo uprostřed skal"}$
 $S = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku, která žila v lese, zatímco doupě bylo uprostřed skal."}$
 $J(S1) = 3, J(S2) = 3, J(S) = 4$
Hypotéz **Vhodné navazování příběhů****a3**

Pokud máme dva příběhy $S1$ a $S2$ s ježatostmi $J1$ a $J2$, a spojíme příběhy do jednoho příběhu S s ježatostí J , pak pokud $J \leq \text{Max}(J1, J2)$, jedná se o vhodné navázání.

Příklad2 $S1 = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku"}$
 $S2 = \text{"Babička měla narozeniny"}$
 $S = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku, která měla narozeniny."}$
 $J(S1) = 2, J(S2) = 2, J(S) = 2$
Hypotéz **Lepší navazování příběhů****a4**

Pokud navážeme dva příběhy $S1$ a $S2$ vhodně a tak, že součet jejich košatostí je větší, než výsledná košatost, jedná se o navázání lepší, než pokud košatost zůstane stejná či dokonce vzroste.

Příklad3 $S1 = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku, která měla narozeniny."}$
 $S2 = \text{"Babička měla narozeniny v srpnu"}$
 $S = \text{"Karkulka šla navštívit svoji babičku, která měla v srpnu narozeniny."}$
 $J(S1) = 2, J(S2) = 2, J(S) = 2. K(S1) = 2, K(S2) = 1, K(S) = 2$
Hypotéz **Otázky jsou indikátorem ježatosti****a5**

Ke každému volnému konci lze položit otázku. K začátku lze položit otázku "Co bylo před tím?", ke konci otázku "Co bylo dál?". K dalším volným koncům lze položit otázku "Co tu nebylo řečeno o ...?"

Čím více nezodpovězených otázek příběh vyvolává, tím je méně antecepčně využitelný.

Příklad4 Otázka po lesíku

"Medvěd spal v doupěti, které bylo uprostřed lesíku, a hlasitě chrápal."

Otázka: "Uprostřed kterého lesíku?" - na Bártově vrchu

Otázka: "Uprostřed jakého lesíku?" - habrového

Důsledek1 Příběh lze vylepšit, když v něm odpovíme na položitelnou otázku.

Když se k příběhu připojí větvička, která je odpovědí na některý volný konec, a pokud se ta větvička vnořuje zpátky do hlavní větve, snížíme ježatost. Příběh bude lepší.

Důsledek2 Příběh lze vylepšit, pokud jej lze vhodně rozložit na dva podpříběhy, a ty navázat za sebou.

Důsledek3 Pokud příběh vhodně rozdělíme, u jednotlivých podpříběhů snížíme ježatost a navážeme zpátky, dostaneme lepší příběh.

Poznámka Příběhy patří do teorie grafů

Příběh vykazuje rysy grafu z matematické teorie grafů. Ježatost odpovídá počtu uzlů řádu 1. Košatost odpovídá počtu hran. Hrany jsou orientované ve směru vyprávění příběhu. Antecepční hodnota odpovídá hodnotám jednotlivých hran.